

scheidt van een *voortdurende* inwendige bloeding. Als dit niet mogelijk is, en de patiënt dreigt te sterven, moet men dan niet in de huispraktijk toch zoutwater- en campher-inspuitingen toepassen? Immers aan vervoer van de lijderes naar een ziekenhuis zal dan toch wel geen verstandig arts denken, evenmin als het mogelijk is zoo maar op stel en sprong eventjes een buikoperatie te doen. Is het dus niet mogelijk beide gevallen van elkaar te onderscheiden, dan moet men toch maar veronderstellen, dat een toestand aanwezig is, waaraan men nog wel wat kan doen, dus collaps aannemen bij opgehouden bloeding, en de behandeling hierbij aangewezen toepassen.

Amsterdam, 8 Augustus 1909.

A. CIJFER.

REUNIE MAVORS MEDICATOR.

De ondergeteekende verzoekt den oud-leden van Mavors Medicator, die de circulaire tot bijwoning der te houden reunie nog niet beantwoord hebben, dit spoedig te doen. Mochten onverhoopt oud-leden van genoemd corps niet in het bezit gekomen zijn van genoemde circulaire, dan houdt de commissie zich voor bericht aanbevolen.

Amsterdam, Aug. 1909.

De secretaris der reunie-commissie

Middenlaan 1.

L. C. VAN DER MEULEN.

NIEZEN.

Geachte Redactie.

In verband met het referaat van PINKHOF op bl. 401 over sternutatoria kwam mij een waarneming in herinnering, die ik U gaarne wil mededeelen.

Het betrof een man met een flink infiltraat van de bovenkwab der rechter long, die met hardnekkig hoesten werd geplaagd. In zijn gezonde jaren moest patiënt zeer veel niezen, wel twintig maal daags naar hij mij vertelde. Zoo gauw zijn tuberculose opgetreden en het hoesten begonnen was, had het niezen plotseling opgehouden.

De man herstelde na een jaar bedlegerig te zijn geweest, zoo zelfs dat hij voor een levensverzekering werd goedgekeurd. Tegelijk dat het hoesten bedaarde, begon het niezen weer, door den patiënt begroet als een teeken van optredende genezing; met voortgaande verbetering kwamen de niesbuien geleidelijk aan tot hun oude frequentie en hevigheid terug.

U dankend voor de plaatsing verblijf ik

Uw dienstwillige collega

Rotterdam, 8 Aug. 1909.

F. P. J. DOELEMAN.

BRIEFWISSELING.

HERSENONDERZOEK.

De commissie van advies van het Centraal Nederlandsche instituut voor hersenonderzoek deelt mede, dat in het instituut dringend behoefte bestaat aan foetaal menschelijk hersenmateriaal, vooral uit de jongere stadia van

ontwikkeling. Zij richt tot alle geneeskundigen het verzoek het instituut te helpen aan zulk materiaal. Zij verzoekt, bij voorkomende gelegenheid, het ei, *zonder voorafgaande opening*, te werpen in een ruime wijdmondsche stopflesch, met een oplossing van 6—8 pCt. van het in den handel zijnde formol gevuld, en deze zoo spoedig mogelijk te zenden naar het instituut Mauritskade 61, Amsterdam.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen enz.

Internationaal congres voor ongevalleneeskunde.

Als bijvoegsel tot de *Nederl. Staatscourant*, n°. 184, 1909 is opgenomen het verslag van de gedelegeerden op het 2de internationale congres voor ongevalleneeskunde, gehouden te Rome van 23 tot 28 Mei 1909. Deze gedelegeerden der Nederlandsche regeering waren prof. J. A. KORTEWEG en dr. PH. KOOPERBERG. Het voornaamste van het op dit congres behandelde is onzen lezers reeds bekend uit het feuilleton van de hand van BAART DE LA FAILLE in ons nummer van 12 Juni l.l., bldz. 1985. Ook in het verslag der gedelegeerden wordt geklaagd over het te veel gebruik maken der Italiaansche taal op het congres, waardoor een voldoende gedachtenwisseling werd tegen-gewerkt. Zooals onze lezers weten, werd door prof. KORTEWEG een motie opgesteld om het congres zijn meening te doen uitspreken omtrent de vraag of vroege hervatting van den arbeid in het belang van de getroffen en hoe dit doel te bereiken zou zijn. Deze motie werd echter niet behandeld, maar zal aan het permanente comité worden voorgelegd ter overweging, zoodat dit vraagstuk op het volgende congres waarschijnlijk grondig ter sprake zal komen. In het verslag is deze motie echter opgenomen en ik laat haar hier ter kennisneming in haar geheel volgen:

„Het congres is van oordeel, dat de *arbeid*, die, zooals de tegenwoordige zoo teleurstellende ondervinding leert, voorheen, zij het onbewust, zooveel tot de genezing bijdroeg, opnieuw en nu met overtuiging zooveel doenlijk als middel tot genezing moet worden aangewend en dit wel, *bij voorbeeld*, daardoor:

1°. dat regelingen getroffen worden, die den werkgever er toe brengen of uit eigenbelang, of door de wet gedwongen meer dan nu in deze richting mede te werken, ten einde de reconvalescentie van den getroffene te helpen bevorderen;

2°. dat wij, geneeskundigen, den werkman zoo spoedig mogelijk tot hervatting van den arbeid in staat moeten verklaren, dat wij spaarzaam zullen zijn met de nu zoo dikwijls verleende kleine renten en deze eventueel liever door uitgestelde renten zullen vervangen en dat wij de neurasthenie, door begeergedachten opgewekt, toch zoo min mogelijk als gevolg van een lichamelijke belediging zullen beschouwen.

Het congres besluite het permanente comité te verzoeken deze vragen voor het volgende congres door rapporten te willen doen voorbereiden”.

Behalve de in hoofdzaak behandelde onderwerpen in het feuilleton van